

De hartelijke groeten vanuit Ierland.

Het leven hier in Letterkenny is er voor ons bepaald niet rustig. Regelmatig vallen mensen bij ons binnen, niet alleen onze kinderen en kleinkinderen, maar ook gemeenteleden, jongelui, burens. Het is gewoon niet bij te houden. Ze komen meestal onaangekondigd en blijven dan ook vaak meteen maar mee-eten. Hoe Lineke dat doet vindt ik een groot wonder. En dan zijn er nog degenen die komen voor de bijbelstudies.

De gemeente hier in Letterkenny is een biddende gemeente. Op de wekelijkse bidstonden komen heel wat mensen. En dan zijn er de maandelijks bidstonden voor de vervolgd Kerk en voor Israël. En er zijn ook bidstonden in de plaatsen buiten Letterkenny. Je merkt het aan de zalving in de diensten en de liefdevolle manier waarop men met elkaar en met nieuwelingen omgaat.

Lineke en ik bidden samen voor de mensen die de Heer op ons pad stuurt, vooral voor de ongelovigen en pasbekeerden. We bidden dat we dagelijken mensen tot zegen mogen zijn. We willen niet anders. En dat leidt geregeld tot hele aparte ontmoetingen. Onze huisbaas vroeg me of ik vergeving kon uitspreken voor al zijn zonden. Ik zei dat ik niet de persoon was, maar degene kende die dat voor hem kon doen: Jesus Christus. Ik heb toen met hem het zondaars gebed mogen bidden.

Een andere keer liepen we tegen de middag langs een bar waar een voor ons onbekende vrouw in de deuropening verscheen. Ze riep: "Zegen mij". Zoiets vreemds hebben we nog niet eerder meegemaakt. We hebben haar ter plaatse op de Heer gewezen en (met ogen open) voor haar behoud gebeden. We kregen daarna een paar hartelijke omhelzing.

Ik begon een praatje met twee mannen, die een nieuwe autoruit aan het inzetten waren. Ze vroegen me waarom ik in Ierland was komen wonen, Toen ik zei dat ik als voorganger van een gemeente was genodigd, reageerde een van de twee: "Ik heb Jezus gezien". Hij vertelde dat hij tijdens een hart-operatie overleden was en Jezus zag met zijn hart in de handen. Jezus zei: "Ik geef je je hart terug"; Tot verbazing van de chirug kwam hij toen weer tot leven. Ik heb hem toen mogen vertellen, dat hij dan ook zijn hart aan Jezus terug zou moeten geven. Dat begreep hij heel goed.

Het is een plezier om voor de Heer te mogen leven. Het houdt je fris.

We stellen uw voortdurende voorbede voor ons zeer op prijs.
En we bidden elke dag voor u, dat de Heer u rijkelijk zegent.

Paul & Lineke de Cock